॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀ ಸಚ್ಚರಿತ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕು

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಓಂ ನಮೋ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಚಿದ್ಘನ । ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಆಯುತನ ।
ಸಕಲ ಸಂಪದಗಳ ನಿಧಾನ । ದ್ವೈನ ನಿರಸನವು ಯತ್ಕೃಪಾ ॥ 1

ಸಹಜಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಲು । ತೊಳೆದು ಹೋಗುವವೆಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ।
ಹೀಗಿರಲು ಭಾವದಿಂದ ಭಜನ ಪೂಜನ ಮಾಡಲು । ಅದಕಿಂತ ಧನ್ಯನಾವನು ॥ 2

ಯಾರ ನಗುಮುಖ ನೋಡಲು । ಮರೆಯುವದೆಲ್ಲ ಸಂಸಾರ ದುಃಖಗಳು ।
ಹಿಂಗಿ ಹೋಗುವವು ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳು । ಹೀಗೆ ಅಲೌಕಿಕ ದರ್ಶನ ॥ 3

ಯಾರಿಗೆ 'ಅಲ್ಲಾಮಾಲಿಕ್' ನೆಂಬುದೇ ಧ್ಯಾನ । ಅವನಿಹ ನಿಷ್ಕಾಮ ನಿರಭಿಮಾನ ।
ನಿರ್ಲೋಭ ನಿರ್ವಾಸನ ಅವನ ಮನ । ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ 4

ಅಪಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರಿಯಾಗುವುದು । ಇಂಥ ಶಾಂತಿ ಯಾರಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದು ।
ಅಂಥವನ ಅಗಲಿರಲಾರರು ಯಾರೂ ಕ್ಷಣವೊಂದು । ತಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿರವನ ॥ 5

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾಜೀವನಯನ । ಒಕ್ಕಣನಿರಲಿ ಇರಲಿದೃಷ್ಟಿಹೀನ ।
ದೇವರೂಪದಲಿ ಸುಂದರ ಸುರೂಪನಿಹನ । ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನವ ಸಂತಸದಾ ॥ 6

ಆಕರ್ಣ ನಯನಗಳು ದೇವರಿಗೆ । ಅಂತವೇ ಇಲ್ಲ ಸಂತರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ನಿಂದಕರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದಯೆಸಂತರಿಗೆ । ದೇವರೂ "ಯೇ ಯಥಾಮಾಂ" ಎನುವಾಗ ॥ 7

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ । ಒಂದೇ ಅವರಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲಿ ।
ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳು ಕಾಣುವಿರಿ ನಾಮದಲಿ । ಆದರೇ ಅವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ॥ 8

ಅಂಥ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಮರಣಾವಸ್ಥೆ । ಸಮೂಲವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಈ ವಾರ್ತೆ ।
ಕಾಲದ ಮೇಲೆಯೂ ಯಾರ ಸತ್ತೆ । ಅಂಥವನ ನೋಯಿಸುವದಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ॥ 9

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಸಂಚಿತ ತಿಳಿಯದೆಮಗೆ । ಅದರ ಕ್ರಿಯಾಮಾಣಗಳೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನಗೆ ।
ಕರುಣಾಕರನಾದ ಸಾಯಿ ಗುರುರಾಜನಿಗೆ । ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತಿರುವೆ ॥ 10

ವಾಸನೆಗಳ ತರಂಗಗಳೆಷ್ಟು । ಮನಕಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಪುರಸೊತ್ತು ಒಂದಿಷ್ಟು ।
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲದ ಹೊರತು । ಜೀವಕ್ಕೆ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬರಲಾರದು ॥ 11

ಗತಧ್ಯಾಯದಾರಂಭದಲಿತ್ತೆ ಮಾತು । ಆದರದು ಹಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು ।
ಸಾಂಗ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು । ಈಗ ಸಾದ್ಯಂತ ಕೇಳಿರಿ ॥ 12

ಅಂತಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದು ತಿಳಿದು । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಖದಿಂದ ರಾಮಾಯಣದ್ದು ।
ಹಗಲಿರುಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತಿರಲು । ಬಾಬಾ ಅನುಸಂಧಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ॥ 13

ಹೀಗೆರಡು ಸಪ್ತಾಹ ಮುಗಿಯಲು । ರಾಮಾಯಣ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತಿರಲು ।
ವಿಜಯಾದಶಮಿಯ ದಿನ ಬರಲು । ಬಾಬಾ ವಿದೇಹತೆಯ ಹೊಂದಿದರು ॥ 14

ಗತಧ್ಯಾಯಲಾಯಿತು ಕಥನ । ಆಗಲು ಬಾಬಾರ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಾಮಾ ಮಾಡಿದರು ಪೂಜನ । ಜೋಗ ಅವರು ಆರತಿ ಬೆಳಗಿದರು ॥ 15

ಮುಂದೆ ಮೂವತ್ತಾರು ಗಂಟೆಗಳ ವರೆಗೆ । ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ।
ಈ ಕಳೇವರಕೆ ಸದ್ಗತಿ ತೋರುವುದು ಹೇಗೆ । ಎಂದು ವಿಚಾರ ನಡೆಯಿತು ॥ 16

ಸಮಾಧಿಸ್ಥಾನದ ನಿಯೋಜನೆ ಹೇಗೆ । ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಬಿದ್ದಿತು ಇಟ್ಟಿಗೆ ।
ಒಮ್ಮೆ ಬಾಬಾ ಮೂರುದಿನಗಳವರೆಗೆ । ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಪ್ರಾಣವೇರಿಸಿದ್ದರು ಹೇಗೆ ॥17

ಇದು ಸಮಾಧಿಯೇ ಅಥವಾ ದೇಹಾವಸಾನ । ಎಂದು ಎಲ್ಲರಾದರು ಸಂಶಯಾಪನ್ನ ।
ನೋಡಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಾವರೋಧನ । ಇನ್ನವರ ಉತ್ಥಾನ ಅಶಕ್ಯವೆನಿಸಿತು ॥ 18

ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆಯಲು । ಇದು ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣವೇ ಎನಿಸಲು ।
ಉತ್ತರ ವಿಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾರ್ತೆಗಳು । ಸಹಜದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವು ॥ 19

ಇಂಥ ಆ ಸಮಯದೊಳು । ಬಾಬಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರ ಅಂತರದೊಳು ।
ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೆ ಬರಲು । ಚಿಂತೆ ದೂರಮಾಡಿದರು ಸಮಸ್ತರದು ॥ 20

ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಗಳ । ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಶ್ರೋತೃಗಳ ।
ಮನಕಾನಂದವಾಗಿ ಗಂಟಲು । ಶಿರಗಳುಬ್ಬಿ ಬರಬಹುದು ॥ 21

ಕಥೆಯಲ್ಲ ಇದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ । ಸಾಯಿ ರತ್ನವಿದೆ ಇದರೊಳಗೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೆ । ದರ್ಶನ ಸುಖ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು ॥22

ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಗೆ । ತುಂಬಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಾಯಿಯೇ ಕಾಣುವನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಮನಕಾಮನೆ ಪೂರೈಸುವವು ಅದ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೆ । ಸ್ಮರಣದಿಂದ ಸನಾಥರಾಗುವಿರಿ ॥ 23

ಪರಮಉದಾರ ಆಚರಣೆ ಇರುವುದು । ಈ ಚರಿತೆ ಅಂಥ ಸಾಯಿಯದು ।
ಕೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತರಾಗುವುದು । ಅವ್ಯಗ್ರಮನವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥ 24

ಇಂಥ ಪಾವನ ಕಥೆಯನು ಕೇಳುತಿದ್ದು । ಕೇಳಿದಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು ।
ಪರಮಾನಂದ ಲಭಿಸುವುದು । ಸಂಸಾರ ಶಾಂತರಿಗಿದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥ 25

ಚಿತ್ತಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಆನಂದ । ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಒಂದು ನಿಜಾನಂದ ।
ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನೂ ತೆರೆದಿಟ್ಟಂತೆ ಇದ । ಕಥಾನಕ ಮಧುರ ಸಾಯಿಯದು ॥ 26

ಕೇಳಿದಷ್ಟು ನಿತ್ಯನೂತನ । ರಮಣೀಯತೆಯದೇ ಇದು ಲಕ್ಷಣ ।
ಆದೇಕೆ ಈ ಸಂತಕಥೆಯ ಪಾವನ । ಆಗಿ ಮನಸಿಟ್ಟುಕೇಳಬೇಕು ॥ 27

ಮುಂದೇ ಕಳೇವರದ ಸದ್ಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ । ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ ಹಾಗೆ- ಹೀಗೆ ।
ಎಲ್ಲರೂ ದಣಿದರು ಕೊನೆಗೆ । ಪ್ರಚೀತಿ ಏನೆಂದೂ ನೋಡಿರಿ ॥ 28

ಬುಟ್ಟೀಯವರ ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ । ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮುರಲೀಧರನ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ॥ 29

ಮೊದಲು ಪಾಯಾ ಆಗಿದಾಗ । ಬಾಬಾ ಲೇಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ।
ಮಾಧವರಾಯರ ವಿನಂತಿಗೆ । ಬಾಬಾ ಗೋಣು ಹಾಕಿದ್ದರು (ಆಯಿತೆಂದಿದ್ದರು) ॥ 30

ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು । ಮಾಧವರಾಯರು ವಿನಂತಿಸಿದರಿಂತು ।
ಮುರಳೀಧರನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಆಗಿತ ನಡೆಯಿತು । ತಾವು ಕೃಪಾವಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕು ॥ 31

ನೋಡಿ ಆ ಶುಭವೇಳೆಯನು । ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು "ಒಡೆಯಿರಿ ಕಾಯಿಯನು ।
ನಾವೆಲ್ಲ ಬಾಲಗೋಪಾಲರಿನ್ನು । ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ॥ 32

ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಕೂಡಿತೇಳುತಿರಲು । ಆಡುವಾ ಸುಖದುಃಖದ ವಾರ್ತೆಗಳು ।
ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು । ಆದಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವ ಪಡೆಯಲಿ" ॥ 33

ಬಾಬಾ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿದರು । ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿದ್ದರು ।
ಮುಂದೆ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತರು । ಬಾಬಾರ ಮಾತಿನರ್ಥವನು॥ 34

ಬಾಬಾರ ದೇಹಾವಸಾನವಾಯಿತು । ಮುರಲೀಧರನ ಸ್ಥಾಪನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು ।
ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವೆನಿಸಿತು । ಸಾಯಿನಾಥನ ರಕ್ಷಿಸಲು ॥ 35

"ವಾಡೆಯಲಿ ಬಿದ್ದರಲಿ ಈ ಶರೀರ" । ಎಂಬ ಬಾಬಾರ ಕೊನೆಯ ಉದ್ಗಾರ ।
ಕೊನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು ಅದೇ ವಿಚಾರ । ಬಾಬಾರೇ ಮುರಲೀಧರನಾದರು ॥36

ಶ್ರೀಮಂತ ಬುಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾಗಿ । ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರೆಲ್ಲ ಜನರಿಗೀ ।
ವಿಚಾರವೇ ಒಪ್ಪಿಗೇಯಾಗಿಯೇ । ವಾಡೆಯ ಸದುಪಯೋಗವಾಯಿತು ॥ 37

ಇಂಥ ಬಹುಮೂಲ್ಯ ವಾಡೆ ಇದ್ದಾಗ । ಬಾಬಾರ ದೇಹವೆಲ್ಲಿಯೋ ಬಿದ್ದಿತ್ತೆಂದಾಗ ।
ಅತ್ಯಂತ ಭಯಾನವೆನಿಸಿಬಹುದಾಗಿತ್ತಾಗ । ಶೂನ್ಯವಾದ ಈ ವಾಡೆಯು ॥ 38

ಇಂದಿಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭಜನ ಪೂಜನ। ಕಥಾಕೀರ್ತನ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣ ।
ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ । ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಶ್ರೀಸಾಯಿ ॥ 39

ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣ । ಲಘುರುದ್ರ ಮಹಾರುದ್ರಾವರ್ತನ ।
ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವರು ಜನ । ಅದೆಲ್ಲಕೆ ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 40

ಇರಲಿ ಇಂಥ ಈ ಸಂತರ ನುಡಿ। ಕರ್ಣಸಂಪುಟದಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ।
ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿರಬಹುದು ಬಿಡಿ । ಎಂದು ಅವಮಾನಿಸಿ ತ್ಯಜಿಸದಿರಿ ॥ 41

ಮೊದಮೊದಲು ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಮುಗ್ಧ । ಅಥವಾ ಎನಿಸಿಲು ಸಂದಿಗ್ಧ ।
ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಆಗುವುದು ಅರ್ಥಬೋಧ । ಆರಂಭದಲಿ ದುರ್ಭೋಧವಾದದ್ದು ॥42

ದೇಹ ಪಾತಕ್ಕಿನ್ನು ಅವಕಾಶ ಇರಲು । ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗವ ತೋರಲು ।
ಕಂಡವು ಕೆಲವೊಂದು ದುಃಚಿನ್ಹೆಗಳು । ಶಿರಡಿಯ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಾಗ ॥ 43

ಅದರಲ್ಲಿಯ ಮಾತ್ರ ಒಂದನ್ನು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತಿರುವೆನು ।
ಹೇಳುಹೋದರೆ ಎಲ್ಲವಿವರವನು । ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು ಗ್ರಂಥದ್ದು ॥ 44

ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ । ಇತ್ತು ಹಳೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದು ।
ಬಾಬಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯೂರಿಕೊಂಡು ಆಸನ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ॥45

ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಆಧಾರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾ ಮಶೀದಿಯಲಿಸ್ವಸ್ಥ ಮನವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಆಸನ ಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು । ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ ಶಾಂತವಾದ ರಾತ್ರಿಯಾದಾಗ ॥ 46

ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷದ ಕ್ರಮ । ನಿರ್ವೇಧವಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಅವಿಶ್ರಮ ।
ಆದರೂ ಆಗಬೇಕಾದಕ್ಕೆಲ್ಲಿಯ ನಿಯಮ । ಅಕಲ್ಪಿತ ಅತಿಕ್ರಮ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದು ॥ 47

ಬಾಬಾ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ । ಕಸಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ।
ಕೆಳಗಿನ ಕಸ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದಾಗ । ಕಿಂಚಿತ್ ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಎತ್ತಿದನು ॥ 48

ಅದು ಒಡೆಯುವ ಕಾಲ ಬಂದಿತ್ತು । ಹುಡುಗನ ಕೈಯಿಂದ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿತು ।
ಧಡ್‌ನೇ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು । ಇಬ್ಭಾಗವಾಯಿತು ಕೂಡಲೇ ॥ 49

ಇದ ಕೇಳಿದಾಗ ಬಾಬಾರೆಂದ ಮಾತು । ಇಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲ ಅದು ಕರ್ಮವೇ ಒಡೆಯಿತು ।
ಹೀಗೆಂದಾಗ ಮನಕೆ ಕೆಡುಕೆನಿಸಿತು । ಕಣ್ಣೀರು ಬಂದವು ದುಃಖದಿಂದ ॥ 50

ನಿತ್ಯಯೋಗಾಸನವ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ । ಮಾಡುತಿರುವಂಥದು ಒಡೆದುದರಿಂದ ।
ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಿಸಿತು ದುಃಖದಿಂದ । ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿತು ಅದರಿಂದ ॥ 51

ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು । ನಿಜಾಸನದ ಮೂಲ ಪೀಠವದು ।
ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆದದ್ದು । ಆದರಿಂದ ಆ ಮಶೀದಿಯೇ ಹಾಳು ಬಿದ್ದಂತೆನಿಸಿತವರಿಗೆ ॥ 52

ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತೂ । ಬಾಬಾರಿಗದು ಅತಿ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ।
ಕಂಡು ಅದರಗತಿ ಹೀಗಾಯಿತು । ಬಾಬಾ ಬಹಳ ಹಳಹಳಿಸಿದರು ॥ 53

ಅದೇ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊಳಕೈಯ್ನೂರಿಕೊಂಡು । ಪ್ರಹರ ಪ್ರಹರಗಳ ಬಾಬಾ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು ।
ಆಸನ ಹಾಕಿ ಯೋಗತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದು । ಅದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ॥54

ಯಾವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಆತ್ಮಚಿಂತನ । ಅದೆನಗಿತ್ತು ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ।
ಅದೇ ಒಡೆಯಿತು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಜೊತೆಯನ್ನ । ಅದಿಲ್ಲದೇ ನಾನೂ ಇರಲಾರೆ ॥ 55

ಇಟ್ಟಿಗೆ ಜನ್ಮದ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿತ್ತು । ಅದು ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ।
ಅದರ ಗುಣಗಳ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಿಂತು । ಬಾಬಾ ಅಳತೊಡಗಿದರು ॥ 56

ಇಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಬರುವುದು ಸಹಜವೇ । ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ಷಣಭಂಗುರು ವಸ್ತುವಲ್ವೇ ।
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ । ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೇನೆನಬೇಕು ॥ 57

ಪ್ರಥಮದರ್ಶನದಲಿ ಈ ಆಶಂಕೆ । ಬರಬಹುದು ಯಾರದಾದರೂ ಮನಕೆ ।
ನಮನ ಮಾಡಿ ಪದಕೆ । ನಾನಿದನು ಸಮಾಧಾನದಿ ತೆಗೆದಕೊಂಡೆ ॥ 58

ಹೇಗಾದೀತು ಜಗದುದ್ಧಾರ । ಕಡೆಮುಟ್ಟುವರೆಗೆ ದೀನಪಾಮರ ।
ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಂತರ ಅವತಾರ । ಬೇರೆ ಕರ್ತವ್ಯವಿಲ್ಲವರಿಗೆ ॥ 59

ಹಾಸ್ಯರುದನಗಳೂ ಕ್ರೀಡೆಯವೇ ಪ್ರಕಾರ । ಲೌಕಿಕ ನಾಟ್ಯವೇ ಇಲ್ಲಿಯಸಾರ ।
ಇರುವಂತೆಯೇ ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಚಾರ । ಲೋಕವ್ಯವಹಾರವು ಹಾಗೆಯೇ ॥ 60

ಸಂತರು ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿದ್ದರೂ । ಜನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅವಾಪ್ತ ಸಂಕಲ್ಪರು ।
ಜನರುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆದರೂ । ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಲಿ ತೊಡಗಿದವರು ॥ 61

ಈ ದೇಹಾವಸಾನವಾಗುವದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಮೊದಲಿಗೆ । ಸಮಾಧಿಯಾಗ ಬಹುದಿತ್ತು ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ।
ಆದರೆ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯವರ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗೇ । ನಿಜದಲಿ ಆ ಕುಯೋಗ ತಪ್ಪಿತ್ತು ॥ 62

ಈ ದುಷ್ಟಯೋಗವಂದು ಕಳೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಈ ಸಾಯಿದರ್ಶನದ ಸುಯೋಗವೆಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲಿ ।
ವಿಯೋಗ ವಾಗುತಿತ್ತೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲಲ್ಲಿ । ಅಂಥ ಕುಯೋಗವಿತ್ತದು ॥ 63

ಪೌರ್ಣಿಮಿಯ ದಿನ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ । ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದರು ಬಾಬಾ ದಮ್ಮಿನಿಂದ ।
ದೇಹ ಧರ್ಮವ ತಡಕೊಳ್ಳಲೆಂದು । ಆತ್ಮವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೇರಿಸಿದರು ॥ 64

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮೂರುದಿನ । ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೇರಿಸುವೆವು ಪ್ರಾಣ।
ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಿಸದಿರೆಮ್ಮನ । ಎಂದು ಬಾಬಾ ಹೇಳಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ॥ 65

ನೋಡಿರಿ ಆ ಸಭಾಮಂಟಪದ ಮೂಲೆಯನು । ಬಾಬಾ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರಾಸ್ಥಳವನು ।
ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿ ಅಗಿದು ಸಮಾಧಿಯನು । ಅದರಲಿ ನನ್ನನ್ನಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ ॥ 66

ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದರಿಂತು । ಬಾಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ।
ಬಿಡಬೇಡಿರೆನ್ನ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು । ಮೂರು ದಿನಗಳಾಗುವವರೆಗೆ ॥ 67

ಎರಡು ನಿಶಾನಿಗಳನಲ್ಲಿ । ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಊರಬೇಕಲ್ಲಿ ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ । ಪ್ರಾಣವನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೇರಿಸಿದರು ॥ 68

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಂದಂತೆ ಮೈಮರೆವು । ಬಿದ್ದಿತು ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೇ ಕಾಷ್ಠವತದೇಹವು ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ಇತ್ತುತ್ತೊಡೆಯನು । ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಆಶೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ॥ 69

ರಾತ್ರಿಯ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು । ಆಗ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಿತು ।
ಜನವೆಲ್ಲ ಸ್ತಬ್ಧವಾಯಿತು । ಏನಿದು ಅವಚಿತ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದು ॥ 70

ಉಸಿಲ್ಲ ನಾಡಿಯಿಲ್ಲ । ಎನಿಸಿತು ದೇಹದಲಿ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ ।
ಭಯಂಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದು ಜನರಿಗೆಲ್ಲ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಖವತ್ಯಂತ ॥ 71

ಬಳಿಕ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯವರು । ಹಗಲಿರುಳು ಎಚ್ಚರುಳಿದರು ।
ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಜಪಿಸುತಿದ್ದರು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಚ್ಚರಕುಳಿತುಕೊಂಡು ॥ 72

ಸಾಯಿ ಮುಖದ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದೂ । ಸಮಾಧಿಯ ಅಗಿಯಬೇಕೆಂದು ।
ಆದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು । ಧೈರ್ಯ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 73

ಕಂಡು ಬಾಬಾರ ಸಮಾಧಿಸ್ಥ । ಕೂಡಿದರು ಊರ ಜನ ಸಮಸ್ತ ।
ಜನರು ನಿಂತರು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಾಗಿ ತಟಸ್ಥ । ಆದರೂ ಭಕ್ತನವ ತೊಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯದಾದ ॥74

ತಿಳಿದರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತೆಂದು । ಅಘಾತವಾದೀತು ಜನರ ಮನಕ್ಕೆಂದು ।
ಹೇಳಿ ಮೂರುದಿನ ತನ್ನ ಇಡಬೇಕೆಂದು । ಸಾಯಿಯವರು ಜನರ ತಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ 75

ಉಸಿರಾಟ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ । ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಬಂದಿದೆ ।
ಚಲನವಲನದ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ । ತೇಜವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಹತ್ತಿದೆ ॥ 76

ಬಾಹ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ । ಮಾತೂ ನಿಂತೇ ಹೋಗಿದೆ ।
ಹೀಗಿದ್ದೂ ಎಚ್ಚರ ಬರಬಹುದೇ । ಗಹನ ಚಿಂತೆಯಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 77

ದೇಹಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಬರದಾಯಿತು । ಎರಡು ದಿನದ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಿತು ।
ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು । ಮುಲ್ಲಾಫಕೀರ ಮೌಲ್ವಿಗಳೆಲ್ಲರಿಂದ ॥ 78

ಅಪ್ಪಾ ಕುಲಕರ್ಣಿಕಾಶೀರಾಮ ಬಂದರು । ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ।
ಬಾಬಾ ನಿಜಸುಖಧಾಮವನ್ನೈದಿದರು । ದೇಹಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡಬೇಕಿನ್ನು ॥ 79

ಕೆಲವರೆಂದರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ । ಇಷ್ಟ ಅವಸರ ಮಾಡದಿರಿ ।
ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ ಬಾಬಾರ ಪರಿ ಅಮೋಘ ವೈಖರಿ ಬಾಬಾರದು ॥ 80

ಮತ್ತೊಬ್ಬರೆನಬೇಕು ಅಷ್ಟರಲಿ । ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಹೋದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ।
ಚೈತನ್ಯ ಬಂದಿತು ಹೇಗೆ । ಇದೆಲ್ಲ ಎಂಥ ಅವಿಚಾರವು ॥ 81

ಸಮಾಧಿಯಗಿಯಿರಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ । ಕೂಡಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಜನರನಿಲ್ಲಿ ।
ಮುಷ್ಠಿ ಮಣ್ಣಕೊಡಿರಿ ಸರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ । ಸಿದ್ಧತೆಯನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ॥ 82

ಹೀಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲು । ಮೂರುದಿನಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಲು ।
ಬೆಳಗಿನ ಮೂರುಗಂಟೆ ಹೊಡಯಲು । ಚೇತನ ಬರುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡಿತು ॥ 83

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸುತ । ಅಲುಗಾಡ ತೊಡಗಿದರು ಮೈಮುರಿದು ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಉಸಿರಾಟವೂ ಆಡತೊಡಗುತ । ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ಮೇಲೆಕೆಳಗಾಗತೊಡಗಿತು ॥ 84

ಕಾಣತೊಡಗಿತು ಪ್ರಸನ್ನವದನ । ಆಗ ತೊಡಗಿದವು ನೇತ್ರೋನ್ಮನಯನ ।
ಕಳೆದು ಹೊಯಿತು ನಿಚೇಷ್ಟತನ । ಪ್ರಬೋದಕರ ಲಕ್ಷಣ ಮೂಡಿತು ॥ 85

ದೇಹಭಾವವೇ ಮರೆತಂತಿದ್ದುದು । ಮತ್ತಿದರ ನೆನಪು ಬರುತಿದ್ದುದು ।
ಕಳೆದು ಗಂಟು ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿದ್ದು । ಭಂಡಾರ ತೆರೆದಂತಾಯಿತು ॥ 86

ಸಾಯಿ ಎಚ್ಚರಾದದ್ದು ನೋಡಿದರು । ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾದರು ।
ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದ ಭಕ್ತಜನರು । ಬಂದ ವಿಘ್ನ ಕಳೆಯಿತಂದರು ॥ 87

ಭಕ್ತನು ಕೌತುಕದಿಂದ ಮುಖವ ನೋಡಿದನು । ಸಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು ಕತ್ತನು ।
ನೆನಸಿ ತಪ್ಪಿತು ಭಯಂಕರ ಪ್ರಸಂಗವನು । ಮೌಲವಿ ಫಕೀರರು ತಣ್ಣಗಾದರು ॥ 88

ಮೌಲವಿಗಳ ದುರಾಗ್ರಹಕೆ ಮಣಿದು । ಭಕ್ತರನು ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಲಿ ತಪ್ಪಿನಡೆದು ।
ಒಂದಿಷ್ಟೇ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಕದಲಿದ್ದು । ಆಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತಿತ್ತು ॥ 89

ನಲವತ್ತೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಸಮಾಧಿ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು । ಆಗ ಇದರ ಗುರುತಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ।
ಈ ಮನೋಹರ ರೂಪದ ದರ್ಶನವೆಂತು । ಆಗುತಿತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯದು ॥ 90

ಲೋಕೋಪಕಾರವೇ ಅದಕೆ ಕಾರಣ । ಮಾಡಿದರು ಸಮಾಧಿ ವಿಸರ್ಜನ ।
ಸಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದರು ಉತ್ಥಾನ । ಸಮಾಧಾನ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ॥ 91

ಭಕ್ತ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಓಡಿಬಂದ । ಪರಮಾನಂದದಲಿ ಲೀನನಾದ ।
ಅವನ ಲೀಲೆಗಳು ಅಗಾಧ । ಮೊದಲೇ ಹೇಗೆ ಹೇಳ ಬಂದೀತು ॥ 92

ಬಾಬಾ ಎಚ್ಚರಾದುದನು ಕಂಡು । ಭಕ್ತಜನರು ಹರ್ಷಗೊಂಡು ।
ಯಾರೆಲ್ಲ ಧಾವಿಸಿದರು ದರ್ಶನಕೆಂದು । ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಆನಂದದಿಂದ ॥ 93

ಹಿಂದಿನ ಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ಇದು ಕಡೆಯ ದೇಹಾವಸಾನ ।
ಆಯಿತದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಥನ । ಯಥಾಸ್ಮರಣ ಇದುವರೆಗೆ ॥ 94

ತಾವೆಲ್ಲ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಅದರಿಂದ । ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ ಕ್ಷಣವೊಂದ ।
ಆಗುವದೇನು ಹರ್ಷ ಶೋಕಗಳಿಂದ । ಎರಡೂ ಅವಿವೇಕ ಮೂಲಕವಾದವು ॥95

ಮೂರುವರೆ ಅಂಗುಲದ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವಿದು । ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ್ದು ।
ಅದು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಯಿ ಆಗುವುದು । ಇದೊಂದು ಭ್ರಮ ಅದಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ॥96

ಸಾಯಿ ಎಂಬುದು ದೇಹವಲ್ಲ । ಆವಿದೇಹಕೆ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ ।
ಆ ವಸ್ತುವಿಗೆ ರೂಪವೇ ಇಲ್ಲ । ರೂಪಾತೀತ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ॥ 97

ದೇಹವಾದರೂ ನಾಶವಂತ । ವಸ್ತುವು ಸ್ವತಂತ್ರ, ನಾಶರಹಿತ ।
ದೇಹವು ಪಂಚ ಭೂತಾಂತರ್ಗತ । ನಿಜವಸ್ತುವು ಅನಾದ್ಯನಂತ ॥ 98

ಅದರಲ್ಲಿಯ ಶುದ್ಧ ಸತ್ವಾತ್ಮಕವಾದ । ಚೈತನ್ಯಮಯ ಬಹುರೂಪದ ।
ಜಡರೂಪವ ನಡೆಸುವಂಥದ । ಸಾಯಿ ನಾಮದ ಆ ವಸ್ತು ॥ 99

ಅದಿರುವುದು ಇಂದ್ರೀಯಾತೀತವಾದುದು । ಜಡ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದದು ।
ಅದೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು । ಪ್ರಾಣವನು ಆಡಿಸುವುದು ॥ 100

ಸಾಯಿ ಹೆಸರು ಆಶಕ್ತಿಯದು । ಅದಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವಿರದು ।
ಅದಿಲ್ಲದ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳು ಆಚೇತನವಾಗಿದ್ದು । ಅದರಿಂದಲೇ ತುಂಬಿದೆ ಚರಾಚರ ॥ 101

ಅದೇ ಈಗ ಅವತಾರವಾಗಿದ್ದು । ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಮೊದಲಿದ್ದುದು ।
ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಾಮರೂಪದಲಿ ಒಂದು । ಕಾರ್ಯಾಂತದಲಿ ಮತ್ತೆ ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಸಮರಸವಾಯಿತು ॥ 102

ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯವನು ಮುಗಿಸಿ । ಅವತಾರಿಗಳೂ ದೇಹವ ತ್ಯಜಿಸಿ ।
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಭುವನವ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ । ಹೋಗುವಂತೆ ಈ ಸಾಯಿಯದೂ ॥ 103

ಗುಪ್ತರಾಗಬೇಕು ಬರಲು ಮನದಲಿ । ಸ್ವಾಮಿ ದತ್ತಗುರು ಹೇಗೆ ಗಾಣಗಾಪುರದಲಿ ।
ಪರ್ವತಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆನುತಲಿ । ಒಬ್ಬರೇ ಹೊರಟು ಹೋದರು ॥ 104

ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದಾಗ ಭಕ್ತಜನ । ಮಾಡಿದರವರ ಸಮಾಧಾನ ।
ಲೋಕ ರೂಢಿಯಲಿದು ನನ್ನ ಗಮನ । ಆದರೆ ನಾ ಗಾಣಗಾಪುರವ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆ ॥ 105

ಕೃಷ್ಣಾತೀರದಲಿ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನಾನ । ಬಿಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ।
ಮಠದಲಾಗ ಬೇಕು ಪಾದುಕಾ ಪೂಜನ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಂತರ ವಾಸವೆನ್ನದು ॥ 106

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಆವರೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲಿ । ನಿಧನ ಕೇವಲ ಲೋಕವಿಚಾರದಲಿ ।
ನೋಡ ಹೋಗಲು ಸ್ಥಿರಚರಗಳಲಿ । ಸರ್ವಾಂತರದಲಿ ಸಾಯಿ ಇರುವರು ॥ 107

ಯಾರದು ಹೇಗೆ ಭಜನ ಸ್ಥಿತಿ । ಅದರಂತೆವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಚೀತಿ ।
ಸಂದೇಹ ಹಿಡಿಯಬಾರದು ಮನದಿ । ಈ ಸಾಯಿ ಮರಣಾತೀತರು ॥ 108

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥದೀನದಯಾಳ । ಭಾವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಿತ ಪಾಲ ।
ಎಲ್ಲರಿಗದ ಅತಿ ಪ್ರೇಮಾಳ । ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಕ್ಷುಧೆಯವಗೆ ॥ 109

ಸಾಯಿ ಸ್ಥಿರಚರದಲಿ ತುಂಬಿರುವ । ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲರ ಒಳಹೊರಗಿರುವ ।
ಸಾಯಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗಿರುವ । ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ॥ 110

ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಗಳಿಗಿವರು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ । ಅವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವರು ।
ತಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವದಲಿ ಅಡಗಿದ್ದರೂ । ನಮಗೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿಹರು ॥ 111

ಅವರ ನಿಧನ ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆ । ಸೋಗು ನಮಗೆಲ್ಲ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದಕೆ ।
ನಟನಾಗಾರ ಅಷ್ಟಂಗ ಇರುವಾಗ್ಯೆ । ಭಂಗಿಸಿ ಆಭಂಗವಾಗಿರುವರು ॥ 112

ನಮಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಅದರಿಂದ ಹುಡುಕುವ ಅವರ ಬೆಂಬತ್ತಿ ।
ಕೊನಗೂ ಅವರ ತೆಗೆದುಹುಡುಕಿ । ಕಾರ್ಯಭಾಗವ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ॥ 113

ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು । ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದವರ ನೆನೆಯಲು ।
ಅನುಭವ ಬಂದೀತೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರೊಳು । ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯು ಕಂಡು ಬರುವುದು ॥ 114

ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಲಯ । ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪಕಿಲ್ಲಿದರ ಭಯ ।
ಅವರು ಸದಾಸರ್ವದಾ ಚಿನ್ಮಯ । ವಿಕಾರಗಳಿಗವಕಾಶವಿರದಲ್ಲಿ ॥ 115

ಹೇಗೆ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನವಾಗಿ । ಉಳಿಯುವುದು ಒಡವೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ।
ನಾನಾ ತರದ ಆಭರಣಗಳ ಮಾಡಲಾಗಿ । ಅದರ ಚಿನ್ಮಯ ಗುಣವನದು ಬಿಡಲಾರದು ॥ 116

ಪರಿಪರಿಯ ಅಲಂಕಾರಗಳನು । ಮಾಡಲವೆಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಳು ಹೊಂದಲು ವಿನಾಶವನು ।
ಕರಗಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಅವಿಕಾರ ಚಿನ್ನವನು । ಹೊಂದುವೆವು ನಾಮರೂಪಾತೀತವಾಗಿ ॥ 117

ಆದರೆ ಆ ಹೇಮದಲಿ ಈ ಹೇಮಾಡಪಂತ । ಕರಗಿ ಹೋಗಲಿ ಸಮೂಲ ನಿತಾಂತ ।
ಏವಂ ಗುಣ ಸಾಯಿ ಪದಾಂಕಿತ । ಆ ಪ್ರಲಯಾಂತ ವಾಸವಾಗಿರಲಿ ॥ 118

ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದರು ಹದುಮೂರನೆಯ ದಿನ । ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ ಭಕ್ತ ರತ್ನ ।
ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಉತ್ತರ ವಿಧಿಗಳ ಆರಂಭಿಸಿದರು ॥ 119

ಸಚೈಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ । ಬಾಳಾಸಾಹೇಬರ ಕಡೆಯಿಂದ ।
ಮಾಡಿಸಿದರು ತಿಲತರ್ಪಣ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಮೊದಲಾದ । ಪಿಂಡ ಪ್ರದಾನದವರೆಗೆಲ್ಲ ॥120

ಸಪಿಂಡರಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ । ಆಯಾಕಾಲದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಂತೆಯೇ ।
ಮಾಡಿದರೆಲ್ಲಗೂ ಧರ್ಮನ್ಯಾಯ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಯೇ । ಮಾಸಿಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆನೆಲ್ಲ ॥121

ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪಸನಿಯವರು । ಜೋಗರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋದರು ।
ಹೋಮ ಹವನಗಳ ಮುಗಿಸಿದರು । ಭಾಗೀರಥಿಯ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲಿ ॥ 122

ಬ್ರಹ್ಮ ಭೋಜನ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣ । ಯಥಾಸಾಂಗ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪ್ರದಾನ ।
ಮಾಡಿ ಸಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿ ವಿಧಾನ । ಬಂದರವರು ತಿರುಗಿ ಹಿಂದೆ ॥ 123

ಇಲ್ಲ ಬಾಬಾ, ಇಲ್ಲ ಸಂವಾದ । ರೀತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಭೇದ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು ಆ ಮಶೀದಿ । ಗತ ಸುಖಾನುವಾದಗಳು ನೆನಪಾಗುವವು ॥ 124

ಬಾಬಾರ ನಿತ್ಯ ಆಸನವಿರುವಲ್ಲಿ । ಅದರ ಸುಖಾನುಭೂತಿಯಾಗಲಿ ।
ಎಂದು ಅನೇಕ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನಲಿ । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ॥ 125

ಸಾಯಿ ದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು । ಪ್ರತಿಮಾದರ್ಶದಿಂದ ಅನುವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು ।
ನಿಜಭಕ್ತ ಭಾವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆನಿಸಿತು । ಇದು ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯೆಂದು ॥ 126

ಶಾಮರಾವ ಜಯಕರ ಎಂಬುವರು । ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಬರೆದರು ।
ಇಂಥ ಈ ಪ್ರತಿಮ ಮನೋಹರ । ನಿರಂತರ ಸ್ಮರಣೆಕೊಡಲಿ ಎಂದು ॥ 127

ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರರು । ಅದರಂತೆ ಬಾಬಾರ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತರು ।
ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯಂತವರು । ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ವಿಚಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ॥ 128

ಇವರ ಕೈಯಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿದ । ಸುಂದರ ಛಾಯಾಚಿತ್ರವ ತಯಾರಿಸಿ ।
ಭಕ್ತಜನರದನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ । ಧ್ಯಾನಧಾರಣಾದಿಗಳ ಮಾಡಲೆಂದು ॥ 129

ಸಂತರಿಗಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಮರಣ । ಹಿಂದೆ ಬಹಳಸಲ ಬಂದಿದೆ ಇದರ ವಿವರಣ ।
ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಅದರ ಸ್ಮರಣ । ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಷ್ಟೀಕರಣ ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥ 130

ಇಂದು ಬಾಬಾ ದೇಹಧಾರಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೂ । ಯಾರು ಅವರ ಸನ್ಮರಣ ಮಾಡುವರು ।
ಅವರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಅವರು ಹಿತಕಾಕರು । ಹಿಂದೆ ಸದೇಹವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ॥ 131

ಯಾರಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿಹೋದರು । ಅವರ ಅನುಭವಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ।
ಈಗಂತೂ ವಿದೇಹಿಗಳಾದರವರು । ಅದಕೆ ಹಾಗಾಯಿತೆಂದೆನಬೇಡಿ ॥ 132

ಬ್ರಹ್ಮ ಲಿಖಿತವೇ ಬಾಬಾರ ಮಾತು । ಪ್ರಚೀತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಟ್ಟು ।
ಅನುಭವ ಬರದಿದ್ದರೆ ತ್ವರಿತದಲಂತೂ । ಕಾಲಾಂತರದಲಾದರೂ ॥ 133

ಇರಲಿ ಜೋಗರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತು । ಅಡ್ಡಕಥೆ ಯೊಂದು ನೆನಪಾಯಿತು ।
ಹೇಳುವೆನದರ ಅಪೂರ್ವತೆಯ ಕುರಿತು । ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮಳತನವ ತೋರುವದದು ॥ 134

ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂವಾದ । ಗುರುಭಕ್ತರಿಗದು ಭೋಧಪ್ರದ ।
ಸಭಾಗ್ಯನಿಗದು ವೈರಾಗ್ಯಬೋಧ । ಅಭಾಗಿ ಬದ್ಧನು ಸಂಸಾರದಿ ॥ 135

ಒಮ್ಮೆ ಜೋಗ ಕೇಳಿದರು ಬಾಬಾರನ್ನು । ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುವುದನ್ನು ।
ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಕರ್ಮಗತಿಯಿನ್ನು । ಸುಸ್ಥಿತಿಯ ನಾನೆಂದು ಹೊಂದುವೆನು ॥ 136

ಅನನ್ಯ ಸೇವೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ । ಒದಗಿತು ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ದೇವಾ ನನಗೆ ।
ಆದರೂ ವಿಶ್ರಾಮ ಈ ಚಂಚಲ ಮನಸಿಗೆ । ಇನ್ನೂ ಸಿಗದಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ॥ 137

ಇಷ್ಟೊಂದು ದುರ್ಭಾಗ್ಯನು ನಾನು ಹೇಗೆ । ಇದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಸತ್ಸಂಗದಿದೆನಗೆ ।
ಭೋಗಿಸುವೆ ನಾಯಾವ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಗೆ । ಸತ್ಸಂಗದ ನಿಜಪರಿಣಾಮವ ॥ 138

ಭಕ್ತನ ವಿನಂತಿಯನು ಕೇಳಿ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ।
ಜೋಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಿ । ಕೇಳಬೇಕು ಆ ಉಪದೇಶವ ॥ 139

ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು ದಹಿಸಿ ಹೋಗಿ । ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ।
ನಿನ್ನ ಬಗಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜೋಳಿಗೆ । ಆಗ ನಾನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೆನ್ನುವೆ ॥ 140

ಉಪಾಧಿಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ । ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯದೇ ನಿತ್ಯಯೋಗ ।
ಆಶಾಪಾಶಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಹೋದಾಗ । ಆಗ ನಾನಿನ್ನ ಸಭಾಗ್ಯನೆನ್ನುವೆ ॥ 141

ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ತಿಳಿದು ತ್ಯಾಜ್ಯ । ನಾನೀನೆಂಬ ಭಾವವೇ ಅಯೋಗ್ಯ ।
ಜಿವ್ಹಾ ಕಾಮಗಳಗೆದ್ದು ಆಗುನೀ ಯೋಗ್ಯ । ಆಗ ನಾ ನಿನ್ನ ಸಭಾಗ್ಯ ನೆನುವನು ॥142

ಮುಂದೆ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು । ಬಾಬಾರ ನುಡಿ ಅನ್ವರ್ಥವಾಯಿತು ।
ಸದ್ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜೋಗರಿಗೆ ಬಂತು । ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದ ಆ ವೈರಾಗ್ಯ ॥ 143

ಪುತ್ರ ಸಂತತಿಯ ಪಾಶವಿರದು । ಕಲತ್ರ ಸದ್ಗತಿಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ।
ದೇಹತ್ಯಾಗಕೆ ಮುಂಚೆ ಸನ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುವುದು । ಎಂದರಾಯಿತು ಸಹಜ ವೈರಾಗ್ಯ ॥144

ಜೋಗ ಅವರೂ ಭಾಗ್ಯವಂತರು । ಸಾಯಿ ವಚನವ ಸತ್ಯವಾಗಿಸಿದರು ।
ಕೊನೆಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸವ ಪಡೆದರು । ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ವಿಲೀನರಾದರು ॥ 145

ಸಾಯಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಹೇಗೆ । ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು ಹಾಗೇ ।
ಸಾಯಿಯ ಮಾತು ಸಾರ್ಥಕವಾಗೆ । ನಿಜದಲಿ ಜೋಗರು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ॥ 146

ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದರೆ ಬಾಬಾ ದಯಾಳುವಾಗಿ । ಭಕ್ತಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ।
ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಬೋಧಾಮೃತದ ಸುಗ್ಗಿ । ತ್ರಿಕಾಲವೂ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಅದೇ ಕೇಳಿ ॥ 147

"ಯಾರಿಗೆ ಇರುವುದು ಭಕ್ತಿ ನನ್ನಲಿ । ನಾನಾವಾಗಲೂ ಇರುವೆನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಪಾಳವರಿಗೆ ನಾನಿಲ್ಲದಲಿ । ನನ್ನ ಮಾತೇ ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯಲಿ ॥ 148

ಅವನಿಗೆ ಅಖಂಡ ನನ್ನದೇ ಧ್ಯಾನ । ಮುಖದಲಿ ನನ್ನದೇ ನಾಮಾವರ್ತನ ।
ಮಾಡುತಿರಲು ಗಮನಾಮನ । ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಗಾನ ನಡೆದಿರುವದು ॥ 149

ಹೀಗೆ ಮದಾಕಾರವಾಗುದು । ಆಗ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗುವುದು ।
ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಆದರವಿರುವುದು । ನಿರಂತರ ನಾನಲ್ಲಿರುವೆ ॥ 150

ಆಗಿ ನನಗೆ ಅನನ್ಯ ಶರಣ । ಯಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಖಂಡಸ್ಮರಣ ।
ಅವನದೆನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಋಣ । ಆದ ತೀರಿಸುವೆನವನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ॥ 151

ನನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಯೇ ಮೊದಲು । ಭೋಜನ ರಸಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಲು ।
ಸದೈವ ನನ್ನ ನಿಧಿ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರಲು । ಅವನಾಧೀನನಾಗಿ ನಾ ನಡೆಯುವೆ ॥ 152

ನನ್ನದೇ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆ ಅವನಿಗೆ । ಬೇರಾವುದೂ ರುಚಿಸದು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ।
ಅವನದೇ ನಿತ್ಯಧ್ಯಾನ ನನಗೆ । ಅವನಾಧೀನನಾಗಿ ನಡೆಯುವೆ ॥ 153

ತಾಯಿ ತಂದೆ ಬಂಧುಗಳು । ಆಪ್ತ ಇಷ್ಟರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ।
ಇವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಪರಾವೃತ್ತರಾಗಲು । ಅವನೇ ಅನುರಕ್ತನಾಗುವ ಮತ್ತದದಿ ॥ 154

ವರ್ಷಾಕಾವವದನೇಕ ಸರಿತೆಗಳು । ಹರಿದುಬಂದು ಸಮುದ್ರವ ಕೂಡಲು ।
ಸರಿತಾತನವನೇ ಮರೆತು ಅವುಗಳು । ಸಮುದ್ರತನವನೇ ಹೊಂದುವವು ॥ 155

ರೂಪ ಹೋಯಿತು ನಾಮ ಹೋಯಿತು । ಜಲವೂ ಸಾಗರದಿ ಬೆರೆಯಿತು ।
ಸರಿತಾ ಸಾಗರಗಳ ಲಗ್ನವಾಯಿತು । ಏಕತತ್ವದಲಿ ದ್ವೈತ ಲೋಪವಾಯಿತು ॥ 156

ಹೀಗೆ ಸಮರಸತೆಯನು ಹೊಂದಿ । ಚಿತ್ತ ಮರೆಯಿತು ನಾಮರೂಪಾದಿ ।
ಅದು ನನ್ನನೇ ಕಾಣುವುದು ನಿಜಸ್ವಭಾವದಿ । ನನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಅದಕೆ ॥157

ಸ್ಪರ್ಶ ಮಣಿಯಲ್ಲ ನಾಕಲ್ಲು । ಹೀಗೆ ಜನಕೆ ತೋರಲು ।
ಪುಸ್ತಕ ಪಂಡಿತರು ಮಾತಾಡಿಬಲು । ಲೋಹದ ಕಂಬವ ತಂದರು ॥ 158

ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಲು । ತಿರುಗಿ ಅದುವೇ ಸುವರ್ಣವಾಗಲು ।
ನನ್ನ ಕಲ್ಲುತನವಾಯಿತು ಬಯಲು । ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿ ॥ 159

ಅಣುಪ್ರಮಾಣವೂ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೆ । ಹೃದಯಸ್ಥನಾದೆನಗೆ ಶರಣು ಬಂದೊಡೆ ।
ನೀರಸನವಾಗುವುದು ಅವಿದ್ಯೆ । ಶ್ರವಣದ ಕಾರಣವೇ ಮುಗಿಯುವುದು ॥ 160

ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಜನಿಸುವುದು ದೇಹಬುದ್ಧಿ । ದೇಹಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿ ।
ಅದೇ ತರುವುದು ವಿಧಿನಿಷೇಧಿ । ಆತ್ಮಸಿದ್ಧಿ ವಿಘಾತಕವವು ॥ 161

ಎನಬಹುದು ಈಗ ನಾನೆಲ್ಲಿರುವೆ । ಈಗ ನಾ ನಿಮಗೆಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವೆ ।
ಅದಕೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಇರುವೆ । ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲೇ ॥ 162

ಎನಿಸಬಹುದು ಹೃದಯಸ್ಥರು ಹೇಗೆ ಯಾರು । ಹೇಗೆ ಏನು ಅದರ ಲಕ್ಷಣವಾದರೂ ।
ಹೇಗಿರುವುದೆಂಬ ಚಿನ್ಹೆ ತಿಳಿದರೂ । ಅದರಿಂದ ನಾವದನೀಯಬಹುದು ॥ 163

ಅದಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ತವನು । ಕೇಳಿರದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ ।
ಯಾವುದಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಶರಣ । ಆ ಹೃದಯಸ್ಥರು ಯಾರೆಂದು ॥ 164

ನಾನಾ ನಾಮ ನಾನಾರೂಪಗಳಿಂದ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲೆಲ್ಲ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿದ ।
ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಳತೆ ಮಾಡಲಾಗದೆ । ಅವೆಲ್ಲ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಮಾಯೆಯವು ॥ 165

ಅಂತೆಯೇ ಸತ್ವರಜತಮೋಗುಣ । ದಾಟಿಕೊಂಡು ಆ ತ್ರಿಗುಣಗಳನ ।
ಸತ್ತೆಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ಸ್ಫುರಣ । ಅದೇ ಹೃಯಸ್ಥನ ರೂಪ ॥ 166

ನಾಮರೂಪ ವಿರಹಿತವಾಗಿ । ಉಳಿದಿರುವ ನೀನು ನಿನ್ನತನವಾಗಿ ।
ತಿಳಿದು ಅದನೇ ಹೃದಯಸ್ಥನ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ । ಅದಕೆ ಶರಣಾಗತನಾಬೇಕು ॥ 167

ನಾನೇ ಅವನೆಂದು ನೀನೋಡಲು । ಮುಂದೆ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಲು ।
ಭೂತಮಾತ್ರಗಳಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬಲು । ನಾನಿಲ್ಲದ ಬರಿದು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ॥ 168

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಹೀಗೆ । ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಬರುವುದನುಭವಕೆ ।
ಬಳಿಕ ನೀನೆನ್ನೊಡನೆ ಸಮರಸತೆ ಪಡೆದಾಗ್ಯೆ । ಪೂರ್ಣ ಅನನ್ಯತೆಯ ಭೋಗಿಸುವೆ ॥ 169

ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ । ಹೊಂದಿ ನೀನಾಗುವೆ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣ ।
ಒದಗುವುದು ನಿನಗೆ ಈ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಗಂಗಾಜಲದಿ ಮುಳುಗದೆ ॥ 170

ಪ್ರಕೃತಿ ಕರ್ಮದ ಅಭಿಮಾನ । ಅದರಿಂದುಂಟಾಗುವುದು ದೃಢ ಬಂಧನ ।
ಅದನಂಟಿಸಿ ಕೊಳದಿರುವುದೇ ಸಜ್ಞಾನ । ಅತಂರಂಗದಿ ಸಾವಧಾನತೆ ಸದೈವ ॥ 171

ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲಿ ಧೃಢವಾಗಿ ನಿಂತು । ಕದಲಬಾರದಲ್ಲಿಂದ ಒಂದಿನಿತೂ ।
ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಅಥವಾ ಉತ್ಥಾನಗಳದು । ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆರಡರದೂ ॥172

ಅದಕೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಚರಣದಲಿ ಶಿರವಿಟ್ಟು । ಸಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡುವೆ ವಿನಂತಿಯನಿಂತು ।
ದೇವರು ಸಂತರು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಕುರಿತು । ಅತಿ ಪ್ರೇಮಳತೆಯಲಿ ಆದರಿಸಬೇಕು ॥ 173

ಬಾಬಾ ಎಷ್ಟುಸಲ ಹೇಳುತಿದ್ದು । ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡುವುದು ।
ಅವರದನು ನನಗೇ ಮಾತಾಡಿದಂತಾಗುವುದು । ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಹತ್ತುವುದು ॥ 174

ಯಾರು ಯಾರಿಗೇ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಾಡುವುದು । ಅದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಜಡ್ಡಾಗುವುದು ।
ಅದೇ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಡೆದುಕೊಂಡು । ಹೋಗುವವರೆನ್ನ ತೋಷಿಸುವುರು ॥ 175

ಹೀಗೆ ಭೂತಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ । ಸಾಯಿ ತುಂಬಿರುವ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಒಂದು ಪ್ರೇಮವಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವುದರಲ್ಲಿ । ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ॥ 176

ಪರಮ ಮಂಗಲ ಪರಮಾಮೃತವಿದು । ಸಾಯಿ ಮುಖದಿಂದ ಸದಾಸ್ರವಿಸುವುದು ।
ಭಕ್ತಾರ್ಥವಿರುವ ಪ್ರೇಮವಿದು । ಕೆಲಸ ಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದು ॥ 177

ಯಾರಿಗವರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಲಾಭವಿತ್ತು । ಯಾರೊಡನೆ ನಕ್ಕು ನಲಿದ ।
ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸವಿ ನೀಡಿದ । ಅವರ ಮನಕೇನೆನಿಸುವದು ॥ 178

ಇಂಥ ಶಿಷ್ಯರ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ । ನನಗೆ ರುಚಿಅವರ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟದಲಿ ।
ಅಗಳುಗಳನು ಕೂಡಿಸುತಲಿ । ಅದನೇ ಒಂದಿಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಂಚುವೆನಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 179

ಯಾರ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು । ಅವು ಹೇಮಾಡನಿಗೆಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನೇ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು । ಬರೆಯಿಸಿದನವನನ್ನಿಂದ ॥ 180

ಈ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಕಥೆ ಹೀಗೆ । ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸಾಲದೆನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ।
ಸದೈವ ನೆನಹು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ । ಕೇಳಿದಾಗ ಸಂತೋಷ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ॥ 181

ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಸಾಯಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಹಾಡುವರು । ಮತ್ತೆಯಾರದನು ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಕೇಳುವರು ।
ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಯಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗುವರು । ಧೃಢವಾಗಿ ಚಿತ್ತದಿಂದ ತಿಳಿಯಿರಿ ॥ 182

ಇನ್ನುರಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣ । ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಮರ್ಪಣ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಹಿಡಿವ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ । ಮುಂದಿನ ನಿರೂಪಣೆ ಮುಂದಕೆ ॥ 183

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿನಾಥ ನಿರ್ಯಾಣ ನಾಮ ಚತುಃ
ಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥